

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμός Απόφασης 212/2021

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΡΙΤΟ ΤΜΗΜΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Σουλτάνα Κρυστάλλη, Εφέτη, που ορίστηκε από το Τριμελές Συμβούλιο Διεύθυνσης του Εφετείου Αθηνών και τη Γραμματέα Ελένη Καρρά.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, την 21.01.2020, για να δικάσει την υπόθεση, μεταξύ των:

ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ-ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ:του
κατοίκου Αττικής [οδός, αρ.] [με Α.Φ.Μ.
....., Δ.Ο.Υ.], η οποία εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από
τον πληρεξούσιο δικηγόρο της, με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2
του ΚΠολΔ και προκατέθεσε προτάσεις.

ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ-ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ : Ανώνυμης Εταιρίας με την
επωνυμία «..... Ανώνυμη Εταιρία» [με Α.Φ.Μ.], τέως
εδρεύουσας στην Αττικής [οδός, αρ.] και ήδη
εδρεύουσας στο Αττικής [οδός, αρ.], νομίμως
εκπροσωπούμενης, η οποία εκπροσωπήθηκε στο ακροατήριο από τους
πληρεξούσιους δικηγόρους της και Πέλοπα Λάσκο, με δηλώσεις
του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ και προκατέθεσαν προτάσεις.

Η ενάγουσα και ήδη εκκαλούσα κατέθεσε ενώπιον του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών την από αγωγή της [αριθμός έκθεσης
κατάθεσης/...../.....] κατά της εναγόμενης και ήδη εφεσίβλητης, με
την οποία ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Η ανωτέρω αγωγή συζητήθηκε ενώπιον του άνω Δικαστηρίου, αντιμωλία των
διαδίκων, κατά τη δικάσιμο της, χωρίς, όμως, να εκδοθεί απόφαση
εντός της νόμιμης προθεσμίας.

Ακολούθως, με σχετική Πράξη του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών ορίστηκε για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτήν κατ' άρθρο 307 του ΚΠολΔ, νέα δικάσιμος η, οπότε και επανασυζητήθηκε η υπόθεση.

Το Δικαστήριο, εκείνο, δικάζοντας, κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών και ειδικότερα των εργατικών διαφορών, αντιμωλία των διαδίκων, εξέδωσε τη με αριθμό οριστική του απόφαση, με την οποία απέρριψε την αγωγή της ενάγουσας και ήδη εκκαλούσας στο σύνολό της.

Ήδη, η ενάγουσα και ήδη εκκαλούσα προσβάλλει την απόφαση αυτή, με την από έφεσή της [αριθμός έκθεσης κατάθεσης], ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, για τη συζήτηση της οποίας ορίστηκε δικάσιμος η παραπάνω αναφερόμενη.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε αντιμωλία των διαδίκων.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, προκατέθεσαν εμπρόθεσμα τις προτάσεις τους και παραστάθηκαν στο ακροατήριο με δηλώσεις του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Η υπό κρίση από έφεση της ενάγουσας και ήδη εκκαλούσας, ως ηττηθείσας διαδίκου κατά της εναγόμενης και ήδη εφεσίβλητης ως νικήσασας διαδίκου και κατά της με αριθμό οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο, δίκασε, κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών και ειδικότερα των εργατικών διαφορών [άρθρα 591, 614 αρ.3, 621 και 622 του ΚΠολΔ, όπως ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους με το άρθρο 1 άρθρο ένατο του νόμου 4335/2015, λόγω του χρόνου κατάθεσης της αγωγής βλ. άρθρο 1 άρθρο ένατο του ιδίου νόμου], αντιμωλία των διαδίκων, την από αγωγή της ήδη εκκαλούσας, ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα, αρμοδίως, δε, φέρεται, προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού [άρθρα 495 επ., 511, 513 παρ. 1 β', 518 παρ. 1 και 591 παρ. 7 του ΚΠολΔ]. Πρέπει, επομένως, να γίνει τυπικά δεκτή και να

ερευνηθεί, ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της, κατά την ίδια ως άνω διαδικασία [άρθρα 532, 533 παρ. 1 του ΚΠολΔ] μέσα στα όρια, που καθορίζονται, από τους λόγους της [άρθρο 522 του ΚΠολΔ].

Στην προκειμένη περίπτωση η ενάγουσα και ήδη εκκαλούσα, με την από αγωγή, που κατέθεσε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κατά της εναγόμενης και ήδη εφεσίβλητης, εξέθετε ότι προσλήφθηκε την, με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, πλήρους απασχόλησης, απ' αυτήν, η οποία ανήκει στον όμιλο «.....», στον οποίον ανήκουν τουλάχιστον εταιρίες. Ότι, έκτοτε εργάστηκε συνεχώς και αδιαλείπτως, οπότε την ανατέθηκαν σ' αυτήν καθήκοντα Γενικής Διευθύντριας-Διευθύνουσας Συμβούλου, πλην, όμως, η σύμβασή της διατηρήθηκε σε λειτουργία, ενώ, αυξήθηκε ο μισθός της, περαιτέρω δε, προστέθηκε στη σύμβασή της ειδικό πρόγραμμα επιπρόσθετης οικονομικής αμοιβής, για την επίτευξη των ετησίων εταιρικών στόχων, και της χορηγήθηκαν και άλλες τακτικές παροχές, όπως η χρήση αυτοκινήτου και η καταβολή μηνιαίας αποζημίωσης. Ότι, στα πλαίσια μείωσης του λειτουργικού κόστους της εναγόμενης, και ενόψει της διαρκούς οικονομικής κρίσης του κλάδου των διαφημιστικών υπηρεσιών, το έτος, και μετά από πρόταση της εναγόμενης, συμφωνήθηκε να μειωθεί ο μισθός της, κατά ποσοστό% και για τον λόγο αυτόν τροποποιήθηκε η αρχική σύμβασή της, ως προς το ύψος του μηνιαίου μισθού, από το ποσό των ευρώ στο ποσό των ευρώ. Ότι, συμφωνήθηκε επίσης ότι σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης εργασίας της, η αποζημίωση, που θα δικαιούτο, θα υπολογιζόταν, με βάση τον μισθό των ευρώ. Ότι, αν και η συνεργασία τους ήταν ικανοποιητική, την, χωρίς καμία προειδοποίηση και εντελώς αιφνίδια και ενώ αυτή [ενάγουσα], βρισκόταν στα γραφεία της εναγόμενης, ενημερώθηκε με σχετική επιστολή ότι η Γενική Συνέλευση αποφάσισε να ανακαλέσει την εντολή, προς το πρόσωπό της, καθώς, επίσης, και να προβεί στην καταγγελία της μεταξύ τους σύμβασης, την οποία χαρακτήρισε εσφαλμένως ως σύμβαση παροχής ανεξαρτήτων υπηρεσιών. Ότι, πράγματι η εναγόμενη, δια του αρμοδίου της οργάνου, ανακάλεσε την προς αυτή εντολή και κατήγγειλε τη σύμβαση εργασίας

της, πλην, όμως, αρνήθηκε να καταβάλλει σ' αυτήν τη νόμιμη αποζημίωσης απόλυσης και την ως άνω συμβατικά συμφωνημένη αποζημίωση απόλυσης, στα πλαίσια λειτουργίας της σύμβασης εργασίας της, ούτε, και τήρησε τον έγγραφο τύπο. Ότι, η γενόμενη καταγγελία της σύμβασης εργασίας της, χωρίς την τήρηση των νομίμων ως άνω διατυπώσεων, καθίσταται άκυρη. Ότι, ένεκα της ακυρότητας της καταγγελίας, η εναγόμενη έχει περιέλθει σε κατάσταση υπερημερίας, με συνέπεια να της οφείλει μισθούς υπερημερίας για το χρονικό διάστημα από έως , συνολικού ποσού ευρώ. Περαιτέρω, η ενάγουσα, ισχυρίστηκε με την ένδικη αγωγή της, ότι οι εκπρόσωποι της εναγόμενης, κατά τον χρόνο άσκησης του δικαιώματος της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας της, που έλαβε χώρα στα γραφεία της εταιρίας, την εξανάγκασαν να αποχωρήσει πάραυτα, ενώ, της αφαίρεσαν, μεταξύ άλλων συσκευών, που παρείχε σ' αυτήν η εναγόμενη έναν σκληρό δίσκο, στον οποίο περιέχονταν όλα τα αρχεία της εταιρίας, αλλά και προσωπικά της αρχεία, παραβιάζοντας για τον λόγο αυτόν τη νομοθεσία περί προστασίας προσωπικών δεδομένων. Με βάση το ιστορικό αυτό η ενάγουσα ζήτησε να αναγνωριστεί η ακυρότητα της καταγγελίας της ένδικης σύμβασής της, να υποχρεωθεί η εναγόμενη να αποδέχεται τις προσηκόντως προσφερόμενες υπηρεσίες της, με τους ίδιους, όπως και προ της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας της, συμφωνήθεντες όρους και να υποχρεωθεί η εναγόμενη, με απόφαση προσωρινά εκτελεστή, να της καταβάλλει το συνολικό ποσό των ευρώ [μικτά], ως μισθούς υπερημερίας για το χρονικό διάστημα από έως [πιθανή ημεροχρονολογία συζήτησης της ένδικης αγωγής]. Άλλως, να υποχρεωθεί η εναγόμενη να της καταβάλλει την αποζημίωση, που συμβατικά συμφωνήθηκε μεταξύ τους, σε περίπτωση λύσης της σύμβασης, η οποία ανέρχεται στο ποσό των ευρώ. Περαιτέρω, η ενάγουσα ζήτησε να υποχρεωθεί η εναγόμενη να της καταβάλλει το ποσό των ευρώ, ως αυτοτελή αποζημίωση, δυνάμει του άρθρου του συναφθέντος μεταξύ τους από ειδικού συμφωνητικού, και να αναγνωριστεί η υποχρέωση της εναγόμενης να της καταβάλλει το ποσό των ευρώ, ως χρηματική της ικανοποίηση, λόγω της ηθικής βλάβης,

που υπέστη, ένεκα της προσβολής της προσωπικότητάς της, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στην αγωγή, όλα δε τα ανωτέρω καταψηφιστικά της αιτήματα, με τον νόμιμο τόκο υπερημερίας, από τότε, που κάθε κονδύλιο κατέστη ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, πλην του κονδυλίου της χρηματικής ικανοποίησης, [για το οποίο δεν ζήτησε τόκους] και τέλος να καταδικαστεί η εναγόμενη στην καταβολή των δικαστικών της εξόδων. Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, δικάζοντας κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών και ειδικότερα των εργατικών διαφορών, αντιμωλία των διαδίκων, αφού απέρριψε ως προώρως ασκηθέν το αίτημα της αγωγής, για επιδίκαση μισθών υπερημερίας για το μετέπειτα της αγωγής χρονικό διάστημα [ήτοι από έως], έκρινε την αγωγή, νόμιμη και στη συνέχεια απέρριψε αυτήν ως ουσία αβάσιμη, ενόψει της παραδοχής ότι η συναφθείσα μεταξύ των διαδίκων μερών σύμβαση, δεν ήταν σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, αλλά ανεξαρτήτων υπηρεσιών. Τέλος, συμψήφισε τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων. Ήδη, η ενάγουσα και ήδη εκκαλούσα, προσβάλλει την απόφαση αυτή, με την από έφεσή της, για τους διαλαμβανόμενους σ' αυτήν λόγους, που ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητεί να γίνει δεκτή η έφεσή της, προκειμένου να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη, ώστε να γίνει δεκτή αγωγή, στο σύνολό της, ως ουσία βάσιμη και να καταδικαστεί η εναγόμενη και ήδη εφεσίβλητη στην καταβολή των δικαστικών της εξόδων.

Από τις διατάξεις των άρθρων 648 επ. του ΑΚ και 6 του Νόμου 765/1943, που κυρώθηκε με την ΠΥΣ 324/1 946 και διατηρήθηκε σε ισχύ και μετά την εισαγωγή του ΑΚ κατά το άρθρο 38 του ΕισΝΑΚ, συνάγεται ότι σύμβαση εξαρτημένης εργασίας υπάρχει, όταν οι συμβαλλόμενοι αποβλέπουν στην παροχή της συμφωνηθείσας εργασίας και στον μισθό, ανεξάρτητα από τον τρόπο πληρωμής του, ενώ, ο εργαζόμενος υπόκειται σε νομική και προσωπική εξάρτηση από τον εργοδότη. Η εξάρτηση αυτή εκδηλώνεται, με το δικαίωμα του τελευταίου να δίνει δεσμευτικές για τον εργαζόμενο εντολές και οδηγίες, ως προς τον τρόπο, τον τόπο και τον χρόνο παροχής της εργασίας και να ασκεί εποπτεία και έλεγχο για τη διαπίστωση της συμμόρφωσης του εργαζομένου προς αυτές. Η υποχρέωση, μάλιστα, του εργαζομένου να δέχεται τον έλεγχο του

εργοδότη και να συμμορφώνεται προς τις οδηγίες του, ως προς τον τρόπο παροχής της εργασίας αποτελεί το βασικό γνώρισμα της εξάρτησης αυτής, η οποία μπορεί να είναι χαλαρότερη στις περιπτώσεις, που ο εργαζόμενος αναπτύσσει πρωτοβουλία κατά την εκτέλεση της εργασίας του, λόγω των επιστημονικών ή ειδικών γνώσεων του και του αντικειμένου της εργασίας, αλλά θα πρέπει να υπάρχει για να θεωρηθεί η εργασία ως εξαρτημένη. Αντίθετα, σύμβαση ανεξαρτήτων υπηρεσιών, στην οποία δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, υπάρχει, όταν ο εργαζόμενος παρέχει αντί μισθού τις υπηρεσίες του, χωρίς να υπόκειται στον έλεγχο και την εποπτεία του εργοδότη και χωρίς να είναι υποχρεωμένος να συμμορφώνεται προς τις εντολές και οδηγίες αυτού, ιδίως ως προς τον τρόπο και τον χρόνο παροχής των υπηρεσιών του. Και στη σύμβαση αυτή, πάντως, υπάρχει κάποια δέσμευση και εξάρτηση, όπως συμβαίνει σε κάθε περίπτωση, που αναλαμβάνονται υποχρεώσεις με ενοχική σύμβαση και γι' αυτό ακριβώς η συμμόρφωση του εργαζομένου προς τους όρους της σύμβασής του, που μπορούν να έχουν σχέση και με τον τόπο ή τα χρονικά πλαίσια παροχής της εργασίας δεν υποδηλώνουν, χωρίς άλλο, εξάρτηση αυτού από τον εργοδότη, με την προεκτεθείσα έννοια. Οπωσδήποτε, το δικαίωμα του εργοδότη να δίνει εντολές και οδηγίες, ως προς τον τρόπο, τον τόπο και τον χρόνο παροχής της εργασίας και να ελέγχει τη συμμόρφωση του εργαζομένου προς αυτές, καθώς και η έκταση των αντιστοίχων υποχρεώσεων του τελευταίου, αποτελούν ενδεικτικά στοιχεία της ύπαρξης εξάρτησης, η οποία, όμως, δεν εξαρτάται μόνο από τη συνδρομή όλων ή των περισσότερων από τα στοιχεία αυτά, διότι εκείνο, που διακρίνει την εξαρτημένη εργασία από την ανεξάρτητη δεν είναι το ποσοτικό στοιχείο, δηλαδή η σώρευση περισσότερων ενδείξεων δέσμευσης και εξάρτησης, αλλά το ποιοτικό, δηλαδή η ιδιαίτερη ποιότητα της δέσμευσης και εξάρτησης, η οποία έχει για τον υποβαλλόμενο σε αυτήν εργαζόμενο συνέπειες, που καθιστούν απαραίτητη την ιδιαίτερη ρύθμιση της σχέσης του με τον εργοδότη και δικαιολογούν την ειδική προστασία από το εργατικό δίκαιο. Το ποιοτικό, αυτό, στοιχείο συνάγεται από την εκτίμηση των όρων και των συνθηκών παροχής της εργασίας και διαφέρει, κατά περίπτωση, ανάλογα, με το είδος και τη φύση της εργασίας, συνδυαζόμενο δε, με τις

υφιστάμενες ενδείξεις εξάρτησης, παρέχει ασφαλέστερο κριτήριο για τη διάκριση της εξαρτημένης εργασίας από την ανεξάρτητη [ΟΛΑΠ 28/2005, ΑΠ 573/2018, ΑΠ 171/2016, ΑΠ 2242/2013, ΑΠ 465/2013, ΑΠ 666/2009]. Σημειώνεται ότι, δεν αποτελούν αποφασιστικά κριτήρια υπέρ του χαρακτηρισμού της απασχόλησης, ως σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, ο τρόπος προσδιορισμού και καταβολής της αμοιβής του απασχολουμένου, η ασφάλιση αυτού στο ΙΚΑ, η χορήγηση σε αυτόν βεβαιώσεων μισθωτών υπηρεσιών, η μη ασφάλισή του σε Ταμείο Ασφάλισης ελευθέρων επαγγελματιών. Εξάλλου, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 23α παρ. 2 και 24 παρ. 3 του κωδικοποιημένου Νόμου 2190/1920 "Περί Ανωνύμων Εταιρειών, όπως ισχύουν μετά την τροποποίησή τους με τον Νόμο 3604/2007, 713, 648, 652 του ΑΚ και 6 του Νόμου 765/1943, προκύπτει ότι ο διευθύνων σύμβουλος της ανώνυμης εταιρείας, ως μέλος του διοικητικού συμβουλίου αυτής, συνδέεται με το νομικό πρόσωπο της εταιρείας με σχέση εντολής. Αν όμως, για τις υπηρεσίες που προσφέρει, λαμβάνει αμοιβή, η σχέση του χαρακτηρίζεται ως μίσθωση ανεξαρτήτων υπηρεσιών, αφού, λόγω της ιδιότητας του, ασκεί εξουσία διοικητική και διαχειριστική με δική του ευθύνη και πρωτοβουλία, είναι όργανο της ανώνυμης εταιρείας και υποβάλλεται στο καθεστώς, που διέπει το διοικητικό συμβούλιο. Τα ανωτέρω δεν αναιρούνται από την παροχή γενικών οδηγιών και κατευθύνσεων προς το διοικητικό συμβούλιο ανώνυμης εταιρείας, ως προς την πορεία της επιχείρησης από τη γενική συνέλευση των μετόχων, που, κατά το άρθρο 33 του κ.ν. 2190/1920, αποτελεί το ανώτατο όργανο της εταιρείας ή από την αξιουμένη από την τελευταία ενημέρωση εκ μέρους του διοικητικού συμβουλίου, ενόψει και της ρύθμισης του άρθρου 35 του ίδιου νόμου για τη λήψη απόφασης περί απαλλαγής του Δ.Σ. και των ελεγκτών από την ευθύνη τους για αποζημίωση της εταιρείας. Η σχέση αυτή, είτε ως εντολή, είτε ως μίσθωση παροχής ανεξαρτήτων υπηρεσιών, μπορεί να λυθεί οποτεδήποτε με καταγγελία [άρθρα 669, 672 ΑΚ] και δεν έχουν επ' αυτής εφαρμογή οι ειδικές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας [ΑΠ 465/2013, ΑΠ 544/2010, ΑΠ 87/2009, ΑΠ 45/1997]. Ειδικότερα, από τον συνδυασμό της διάταξης του άρθρου 19 παρ.2 του κ.ν. 2190/1920, όπως αυτή

αντικαταστάθηκε με το άρθρο 10 παρ. 1 Νόμου 2339/1995, που ορίζει ότι οι σύμβουλοι, μέτοχοι ή μη μέτοχοι είναι πάντοτε επανεκλέξιμοι και ελεύθερα ανακλητοί [σε αντιστοιχία με εκείνη του μεταγενέστερα καταργηθέντος άρθρου 31 του ΕμπΝ] και του άρθρου 33 του ιδίου κ.ν 2190/1920, που ορίζει ότι η γενική συνέλευση των μετόχων είναι το ανώτατο όργανο της εταιρείας και δικαιούται να αποφασίζει για κάθε εταιρική υπόθεση, προκύπτει ότι α] η γενική συνέλευση δικαιούται οποτεδήποτε και χωρίς να συντρέχει σπουδαίος λόγος [ad nutum] να ανακαλεί ελεύθερα τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, η ανάκληση δε αυτή, και αν ακόμη δεν δηλωθεί, ρητώς στη σχετική απόφαση, δύναται να συνάγεται και σιωπηρώς από τον διορισμό νέου διοικητικού συμβουλίου που συντελείται πριν από τη λήξη του παλαιού, β] το δικαίωμα της γενικής συνελεύσεως να ανακαλεί ελεύθερα τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου δεν υπόκειται σε περιορισμούς είτε αυτοί καθιερώνονται ευθέως, είτε εμμέσως με τη μορφή επιζήμιων συνεπειών σε περίπτωση άσκησής του, και αν ακόμη έχουν συμφωνηθεί, και γ] η ανάκληση μέλους του διοικητικού συμβουλίου ανώνυμης εταιρείας, που γίνεται από τη γενική συνέλευση συνεπάγεται πάντοτε και τη λήξη της υποκείμενης σχέσης, ακόμη και αν έχει καταρτισθεί για ορισμένο χρόνο, διότι το δικαίωμα της ανάκλησης των μελών του διοικητικού συμβουλίου ανώνυμης εταιρείας ασκείται ανεξαρτήτως του νομικού χαρακτηρισμού της συνδέουσας τα ως άνω μέλη με το νομικό πρόσωπο της ανώνυμης εταιρείας σχέσης [ΑΠ 1606/2011]. Συνεπώς, στην περίπτωση, που μετά την αντικατάσταση του μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου ανώνυμης εταιρείας, με απόφαση της γενικής συνέλευσης, επακολουθήσει καταγγελία της συνδέουσας το μέλος αυτό με την εταιρεία υποκείμενης σχέσης, η καταγγελία φέρει απλώς επιβεβαιωτικό χαρακτήρα, καθώς η υποκείμενη σχέση έχει ήδη λήξει. Κατά συνέπεια, η καταγγελία αυτή δεν σημαίνει, κατά λογική ακολουθία, την ύπαρξη και άλλης παράλληλης έννομης σχέσης μεταξύ του μέλους του διοικητικού συμβουλίου της ανώνυμης εταιρείας και της τελευταίας, όπως σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, εάν κατά την περί τούτου αναιρετικά ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας δεν υπήρξε στη συγκεκριμένη περίπτωση άλλη σχέση,

παρά μόνο η συνδέουσα το μέλος αυτό με την ανώνυμη εταιρεία σύμβαση εντολής ή ανεξαρτήτων υπηρεσιών. Δεν αποκλείεται, όμως, ο διευθύνων σύμβουλος, σε εκτέλεση σύμβασης [που έχει εγκριθεί από τη γενική συνέλευση], να παρέχει, παράλληλα προς τα καθήκοντα, που έχει από τον νόμο ή το καταστατικό της εταιρείας ως μέλος του Δ.Σ. αυτής, και υπηρεσίες με αμοιβή, τακτικώς προσδιορισμένη με εργασιακή σύμβαση, οπότε, αν η τελευταία προϋπήρχε του διορισμού του ως διευθύνωντος συμβούλου δεν απαιτείται έγκριση της συναφθείσας εργασιακής σύμβασης με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης. Ο χαρακτηρισμός δε της σύμβασης αυτής, ως σύμβασης εξαρτημένης εργασίας ή ανεξαρτήτων υπηρεσιών, εξαρτάται, πέραν από την καταβαλλόμενη αμοιβή, από το αν ο Διευθύνων Σύμβουλος [για τα καθήκοντα, δηλαδή, που ασκεί πέραν από τα συνηθισμένα και από τον νόμο ή το καταστατικό καθορισμένα καθήκοντα του διευθύνοντος συμβούλου], υποβάλλεται ή όχι σε νομική εξάρτηση από τα αρμόδια όργανα της εταιρείας [εργοδότη], αν δηλαδή αυτά έχουν δικαίωμα να ασκούν έλεγχο και εποπτεία, ως προς τον τόπο, τον χρόνο και τον τρόπο παροχής των υπηρεσιών του και να παρέχουν δεσμευτικές γι' αυτόν [Διευθύνοντα Σύμβουλο], εντολές και οδηγίες για την επιμελή εκτέλεση τούτων, οπότε πρόκειται για σύμβαση εξαρτημένης εργασίας [ΑΠ 465/2013, ΑΠ 544/2010, ΑΠ 87/2009, ΑΠ 45/1997]. Εξάλλου, για τον ορθό χαρακτηρισμό μιας σύμβασης ως σύμβασης εργασίας ή έργου ή εντολής ή σύμβασης ανεξαρτήτων υπηρεσιών, ο οποίος αποτελεί κατ' εξοχήν έργο της δικαιοδοτικής λειτουργίας του Δικαστηρίου, όπως οριοθετείται από τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 3 και 87 παρ. 2 του Συντάγματος, ερευνώνται οι όροι και οι πραγματικές συνθήκες εκτέλεσης της εργασίας, αφού ληφθεί υπόψη [για την ερμηνεία των δικαιοπρακτικών δηλώσεων], η καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη, κατά τα άρθρα 173 και 200 του ΑΚ, σύμφωνα με τα οποία, κατά την ερμηνεία της δηλώσεως αναζητείται η αληθής βούληση χωρίς προσήλωση στις λέξεις, ενώ επίσης δεν ασκεί επιρροή ο νομικός χαρακτηρισμός, που δίνεται σε αυτήν από τους συμβαλλόμενους [ΑΠ 171/2016, ΑΠ 465/2013, ΑΠ 2242/2013], Τέλος, η σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, ορισμένου ή αορίστου χρόνου, μπορεί να λυθεί οποτεδήποτε, με νεότερη

αντίθετη συμφωνία των συμβαλλομένων μερών, στο πλαίσιο της αρχής της ελευθερίας των συμβάσεων [άρθρο 361 του ΑΚ], Η συμφωνία αυτή, για την οποία δεν απαιτείται η τήρηση ορισμένου τύπου, μπορεί να είναι ρητή ή σιωπηρή. Δεν αποκλείεται, όμως, και η, στο πλαίσιο της αρχής της ελευθερίας των συμβάσεων, τροποποίηση ή μεταβολή ουσιωδών όρων της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, με κοινή συμφωνία των μερών, ρητή ή σιωπηρή, για την οποία δεν απαιτείται η τήρηση ορισμένου τύπου [άρθρο 361 σε συνδ. με άρθ. 164 του ΑΚ, εξ αντιδιαστολή], η οποία επάγεται τη μεταβολή της φύσης της σύμβασης εργασίας σε εκείνη της σύμβασης ανεξαρτήτων υπηρεσιών [βλ. ΑΠ 573/2018, Δημοσίευση ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ].

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης, που εξετάστηκαν νόμιμα στο ακροατήριο του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και οι καταθέσεις των οποίων περιέχονται στα από και ταυτόριθμα με την εκκαλούμενη πρακτικά δημόσια συνεδρίασης του ανωτέρω Δικαστηρίου, το σύνολο των εγγράφων, που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, από τη με αριθμό ένορκη βεβαίωση της μάρτυρα, ενώπιον του Συμβολαιογράφου Αθηνών, που νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει η εναγόμενη, η οποία ελήφθη με επιμέλεια της, μετά από νομότυπη και εμπρόθεσμη κλήτευση της αντιδίκου της, κατ' άρθρα 421 επ. του ΚΠολΔ, ως τούτο προκύπτει από τη με αριθμό έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών από : 1] τη με αριθμό ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα, ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών, που νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει η ενάγουσα, 2] τη με αριθμό ένορκη βεβαίωση της μάρτυρα, 3] τη με αριθμό ένορκη βεβαίωση της μάρτυρα, 4] τη με αριθμό ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα και 5] τη με αριθμό ένορκη βεβαίωση της μάρτυρα όλες ενώπιον του Συμβολαιογράφου Αθηνών, που νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει η εναγόμενη, και οι οποίες [με αριθμούς 1 έως 5 ένορκες βεβαιώσεις] εκτιμώνται για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, καθώς όλες δόθηκαν στα πλαίσια άλλων δικών βλ. ΑΠ

1906/2014, Δημοσίευση ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ], από τις ομολογίες των διαδίκων που συνάγονται από τα δικόγραφα τους και, τέλος, από τα διδάγματα της κοινής πείρας, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά για την υπόθεση αυτή : Η εναγόμενη τυγχάνει διαφημιστική εταιρία και ανήκει στον πολυεθνικό όμιλο «.....», ενώ, μόνος μέτοχος σήμερα είναι η εταιρία με την επωνυμία «.....», η οποία εδρεύει στην Αυτή ιδρύθηκε από τον την και έφερε την επωνυμία «..... ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ». Σκοπός της ήταν η διεξαγωγή πωλήσεων εξ αποστάσεως, οι πάσης φύσεως διαφημιστικές εργασίες, η εμπορία, διάθεση και διανομή διαφημιστικού υλικού, η δημιουργία και εμπορία βάσεων δεδομένων και η εκπόνηση, ανάπτυξη και εμπορία λογισμικού [βλ. ΦΕΚ, Τομ. ΑΕ και ΕΠΕ/.....2000]. Το έτος ο Όμιλος «.....», έχοντας αποφασίσει τη δυναμική είσοδο και παρουσία του στην Ελλάδα, έλαβε την απόφαση να εξαγοράσει ορισμένες υπάρχουσες και επομένως λειτουργούσες ελληνικές διαφημιστικές εταιρίες, αντί να ιδρύσει νέες, αποφεύγοντας, με τον τρόπο αυτόν, τα προβλήματα διαδικασιών ιδρύσεως, εγκαταστάσεως, επανδρώσεως και εισόδου στην αγορά, που συνεπάγεται μία νέα εταιρία. Για τον λόγο αυτόν την εξαγοράστηκε μέρος των μετοχών [εξαγορά χαρτοφυλακίου] του και το σύνολο των μετοχών της από την εταιρία «.....», η οποία απέκτησε το% του μετοχικού κεφαλαίου της εναγόμενης και εξελέγη Διοικητικό Συμβούλιο, αποτελούμενο από τους [Πρόεδρο] [Αντιπρόεδρο],[Διευθύνοντα Σύμβουλο] και [Σύμβουλο] [βλ. ΦΕΚ, Τομ. ΑΕ & ΕΠΕ/.....2000]. Αποδείχθηκε, ακόμη, ότι η ενάγουσα προσλήφθηκε από την εναγόμενη την, με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, ως υπάλληλος γραφείου, με πλήρες ωράριο και δη από ώρα π.μ. έως ώρα μ.μ. ημερησίως, προκειμένου να προσφέρει την εργασία της, ως διευθύντρια εξυπηρέτησης πελατών με μηνιαίες αποδοχές ευρώ, ως συνομολογείται. Εξάλλου, την, ανατέθηκε στην ενάγουσα η Γενική Διεύθυνση της εταιρίας, και

οι αποδοχές της, ανήλθαν σε ευρώ ετησίως, ενώ, με την από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, σε συνδυασμό και με το, από πρακτικό συγκρότησης σε σώμα του ΔΣ, η ενάγουσα διορίστηκε μέλος του ΔΣ, κατέχουσα ταυτόχρονα θέση Γενικής Διευθύντριας [βλ. ΦΕΚ, Τομ. ΑΕ & ΕΠΕ /.....2006]. Εν συνεχεία, με την από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, σε συνδυασμό και με το από πρακτικό συγκρότησης σε σώμα του ΔΣ, η ενάγουσα διορίστηκε Διευθύνουσα Σύμβουλος, ασκώντας, κατά γενική εξουσιοδότηση, όλες τις προβλεπόμενες από το άρθρο του καταστατικού της εναγόμενης αρμοδιότητες και εξουσίες, που σχετίζονταν με τη διοίκηση και τη διαχείριση των εταιρικών υποθέσεων και αποφασίζοντας για κάθε ζήτημα, που αφορούσε την εναγόμενη εταιρία, εκτός από τις αρμοδιότητες, που, κατά ρητή πρόβλεψη του καταστατικού, ασκούνταν από το ΔΣ. Παράλληλα, το έτος η σημερινή μέτοχος της εναγόμενης «.....», μέσω της θυγατρικής της «.....», εξαγόρασε το των μετοχών της εναγόμενης εταιρίας από τον και την «.....», και το έτοςεξελέγη νέο ΔΣ, δυνάμει της από αποφάσεως της Γενικής Συνέλευσης, αποτελούμενο από τους [Πρόεδρος] [Αντιπρόεδρος], [ενάγουσα ως Διευθύνουσα Σύμβουλο], [Μέλος] και [Μέλος] [βλ. ΦΕΚ Τομ. ΑΕ ΚΑΙ ΕΠΕ/.....2008]. Όπως προκύπτει από το από πρακτικό της Γενικής Συνέλευσης καθώς και από το από πρακτικό του ΔΣ [ΦΕΚ/.....2008], το τελευταίο ανέθεσε εκ νέου, με την επιφύλαξη των ειδικών περιορισμών, την άσκηση όλων γενικά των αρμοδιοτήτων, δικαιωμάτων και εξουσιών, που αναφέρονται στο άρθρο ...του καταστατικού, καθώς και την άσκηση κάθε άλλου καθήκοντος, εξουσίας, δικαιώματος και αρμοδιότητας, που δεν απαιτεί συλλογική ενέργεια, δεν απαγορεύεται από τον νόμο ή το καταστατικό του, έστω και αν δεν αναφέρεται στο άρθρο του Καταστατικού στην ενάγουσα. Αρμοδιότητα της, ήταν επίσης να εκπροσωπεί την εναγόμενη εταιρία ενώπιον οποιασδήποτε αρχής, Τράπεζας, Οργανισμού και γενικά ενώπιον φυσικών ή νομικών προσώπων καθώς και ενώπιον οποιουδήποτε Δικαστηρίου, ενεργώντας στο όνομα και για λογαριασμό της εταιρίας και δεσμεύοντας αυτή με μόνη την υπογραφή της για οποιοδήποτε

θέμα. Ειδικά, για θέματα που ανάγονταν στην καθημερινή λειτουργία της εναγόμενης, η ενάγουσα εξουσιοδοτήθηκε από την πρώτη να εκπροσωπεί την εταιρία ενώπιον κάθε αρμόδιας δημόσιας, δημοτικής και διοικητικής αρχής. Επίσης, η ενάγουσα είχε την αποκλειστική πρωτοβουλία και ευθύνη της οργανώσεως της εμπορικής επιχείρησης, της προστασίας των συμφερόντων, της επιδίωξης και ευόδωσης του εταιρικού σκοπού και της μεγιστοποίησης της κερδοφορίας της εναγόμενης. Αποκλειστική, επίσης, αρμοδιότητά της ήταν και η οργάνωση, η εποπτεία, η λογοδοσία και ο συντονισμός των τμημάτων της. Στα καθήκοντά της, ακόμη, περιλαμβανόταν ο έλεγχος των δαπανών και εσόδων, η διαμόρφωση της εμπορικής και οικονομικής πολιτικής, καθώς και η άσκηση εσωτερικού ελέγχου, όπως και ο διορισμός, τοποθέτηση και παύση των υπαλλήλων και των αντιπροσώπων της εταιρίας, η ρύθμιση των απολαβών και των μισθών των υπαλλήλων, η απόφαση, έγκριση και υπογραφή των αδειών και της μισθοδοσίας τους, καθώς είχε τη δυνατότητα άσκησης διευθυντικού δικαιώματος, πλην της πρόσληψης υπαλλήλων της εταιρίας, των οποίων ο ετήσιος μισθός μηνιαίος υπερέβαινε το ποσό των ευρώ, της πρόσληψης των συγγενών της, ανεξαρτήτως μισθού, για την οποία απαιτούνταν ειδική απόφαση του ΔΣ, καθώς και της καταβολής οποιουδήποτε ποσού ως bonus ή εκτάκτων επιδομάτων οποιοσδήποτε μορφής σε υπαλλήλους της εταιρίας, για την οποία απαιτούνταν επίσης ειδική απόφαση ΔΣ. Αποδείχθηκε ακόμη ότι τις άνω αρμοδιότητες και εξουσίες η ενάγουσα ασκούσε καθ' όλο το χρονικό διάστημα μέχρι και την ανάκλησή της από τη Γενική Συνέλευση την, ως θα αναφερθεί κατωτέρω. Περαιτέρω, για τις υπηρεσίες της, ως Διευθύνουσας Συμβούλου, η ενάγουσα, ελάμβανε, κατά τον χρόνο λύσης της σύμβασής της, από την εναγόμενη, το ποσό των ευρώ, μηνιαίως, στον αμέσως δε προγενέστερο χρόνο το ποσό των ευρώ, ως άλλωστε συνομολογεί η τελευταία. Η ενάγουσα εξάλλου είχε δικαίωμα προαιρέσεως σε μετοχές του ομίλου «.....» βάσει του οποίου εξαργύρωσε το έτος ποσό ευρώ. Επίσης, στη σύμβασή της προστέθηκε και ειδικό πρόγραμμα επιπρόσθετης οικονομικής αμοιβής, για την επίτευξη των ετησίων εταιρικών στόχων, ενώ της χορηγήθηκαν και άλλες τακτικές παροχές, όπως η

χρήση εταιρικού αυτοκινήτου [πολυτελέστατου], για το οποίο η εναγόμενη κατέβαλε ετήσιο μίσθωμα ποσού της ευρώ και καύσιμα, ύψους ευρώ και μηνιαία αποζημίωση, ως συνομολογείται. Με βάση τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα κατείχε εξέχουσα θέση ιδιαίτερης εμπιστοσύνης, ως διευθυντικό στέλεχος της εναγόμενης, καθώς είχαν ανατεθεί σε αυτήν οι προαναφερόμενες πολλαπλές αρμοδιότητες. Ενόψει δε, των καθοριστικών αυτών αρμοδιοτήτων της η ενάγουσα διακρινόταν σαφώς από τους υπαλλήλους της εναγόμενης και απολάμβανε της εμπιστοσύνης του ΔΣ, ενώ, και το ύψος του μισθού της, ήταν σημαντικά ανώτερο των μισθών των υπαλλήλων της εναγόμενης. Τέλος, οι αρμοδιότητες, που προαναφέρθηκαν, δεν ήταν μόνο τυπικές, αλλά και ουσιαστικές, και τούτο, διότι όλα τα λοιπά μέρη του ΔΣ ήταν αλλοδαποί και απόντες, από την άσκηση της καθημερινής διαχείρισης, και λειτουργίας της εναγόμενης, δεν κατοικούσαν στην Ελλάδα και η τοποθέτησή τους στο Συμβούλιο δεν ήταν ιδιαίτερα ουσιαστική. Επίσης, είχε ελευθερία κινήσεων, και πλήρη ευχέρεια καθορισμού του τρόπου και του χρόνου εργασίας της, καθώς δεν υπόκειτο στον έλεγχο κανενός. Ειδικότερα, ανάλογα με τις υποχρεώσεις της, ως Διευθύνουσα Συμβούλου, η ενάγουσα προσερχόταν και αποχωρούσε από την εργασία της, οπότε, έκρινε η ίδια και δεν τηρούσε κανένα ωράριο. Επιπροσθέτως, ουδέποτε της χορηγούνταν άδεια από κάποιον αρμόδιο, αλλά απουσίαζε, οπότε η ίδια έκρινε, ενώ, οι εργαζόμενοι αναφέρονταν στην ενάγουσα και ακολουθούσαν τις εντολές της. Πρέπει δε, να λεχθεί ότι η ενάγουσα, από τότε, που κατέλαβε τη θέση της Διευθύνουσας Συμβούλου, δεν παρείχε παράλληλα με τα καθήκοντά της και άλλες υπηρεσίες με άλλη αμοιβή, τακτικώς προσδιορισμένη, δυνάμει σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, πέραν δηλαδή των παρεχόμενων ως άνω καθηκόντων της, δυνάμει της σύμβασης ανεξαρτήτων υπηρεσιών. Κατόπιν όλων των προαναφερόμενων πραγματικών περιστατικών, που αποδείχθηκαν, σχετικά, με τον τρόπο που λειτούργησε η μεταξύ των διαδίκων κρινόμενη έννομη σχέση μέχρι και κατά τον χρόνο λύσης της, και αξιολογούμενη με βάση τις αρχές της καλής πίστης και όπως απαιτείται από τα χρηστά συναλλακτικά ήθη, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο οικείο

μέρος της μείζονας σκέψης της παρούσας, το Δικαστήριο κρίνει ότι αυτή έχει τον χαρακτήρα της συμβάσεως ανεξαρτήτων υπηρεσιών. Σε ακολουθία των ανωτέρω, την ενάγουσα, μετά την, οπότε και διορίστηκε Διευθύνουσα Σύμβουλος, έπαυσε να τη συνδέει με την εναγόμενη οποιαδήποτε σχέση εξαρτημένης εργασίας, καθώς με την ανάληψη των καθηκόντων της ως Διευθύνουσας Συμβούλου, μεταβλήθηκαν ουσιωδώς, οι όροι της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, με κοινή συμφωνία τους σιωπηρώς, για την οποία δεν απαιτείτο η τήρηση ορισμένου τύπου [άρθρο 361 ΑΚ], η οποία και επάγεται τη μεταβολή της φύσης σύμβασης εργασίας της, σε εκείνη της σύμβασης ανεξαρτήτων υπηρεσιών, όπως αποδείχθηκε, από τις ως άνω περιστάσεις, και σύμφωνα και με τα εκτιθέμενα στο οικείο μέρος της μείζονας σκέψης της παρούσας. Επομένως, ενόψει της συνδέουσας την ενάγουσα με την εναγομένη, σύμβασης ανεξαρτήτων υπηρεσιών δεν τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και κατά συνέπεια η εναγόμενη δεν έχει υποχρέωση να καταβάλει στην ενάγουσα, την από τις διατάξεις αυτές προβλεπόμενη αποζημίωση, λόγω καταγγελίας της σύμβασής της, και επομένως δεν επάγεται ακυρότητα της υπό της εναγόμενης ως άνω καταγγελίας η μη καταβολή της αποζημίωσης αυτής και η μη τήρηση του έγγραφου τύπου. Κατόπιν τούτων, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο απέρριψε την ένδικη αγωγή, ως ουσία αβάσιμη, ως προς τα αιτήματά της να αναγνωρισθεί η ακυρότητα της καταγγελίας της ένδικης σύμβασης της ενάγουσας, λόγω μη καταβολής της νόμιμης αποζημίωσης απόλυσης και της μη τήρησης έγγραφου τύπου, να υποχρεωθεί περαιτέρω η εναγόμενη λόγω υπερημερίας να απασχολεί την ενάγουσα, πραγματικά και να αποδέχεται τις υπηρεσίες της, και να της καταβάλλει μισθούς υπερημερίας συνολικού ποσού ευρώ, με τον νόμιμο τόκο από την ημέρα που κάθε κονδύλιο κατέστη απαιτητό, έστω και με εν μέρει εσφαλμένη αιτιολογία η οποία αντικαθίσταται από τις αιτιολογίες της παρούσας [άρθρο 534 ΚΠολΔ], δεν έσφαλε κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του Νόμου και κατά την εκτίμηση των αποδείξεων. Ως εκ τούτου, πρέπει, ο περί του αντιθέτου πρώτος λόγος έφεσης να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Περαιτέρω, η ενάγουσα ζήτησε επικουρικά, με την ένδικη αγωγή της, να υποχρεωθεί η εναγόμενη να της καταβάλλει την αποζημίωση, που συμβατικά συμφωνήθηκε μεταξύ τους, με το από ιδιωτικό συμφωνητικό και της οποίας το ύψος έχει συμβατικά συμφωνηθεί δυνάμει του νόμου 2112/1920, στο ποσό των ευρώ. Ως προς το αγωγικό, αυτό, αίτημα προέκυψε πράγματι ότι συμφωνήθηκε μεταξύ των διαδίκων, με το από ιδιωτικό συμφωνητικό, ότι η συμβατική αποζημίωση απόλυσης, σε περίπτωση τερματισμού της σχέσης εργασίας, θα ανέρχονταν σε ευρώ. Πλην, όμως, το δικαίωμα της Γενικής Συνέλευσης να ανακαλεί ελευθέρως τα μέλη του ΔΣ δεν υπόκειται σε περιορισμούς, είτε αυτοί καθιερώνονται ευθέως, είτε εμμέσως, υπό τη μορφή επίσημων συνεπειών σε περίπτωση ασκήσεως και αν ακόμη έχουν συμφωνηθεί και η ανάκληση του μέλους του διοικητικού συμβουλίου ανώνυμης εταιρίας, που γίνεται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης συνεπάγεται πάντοτε τη λήξη της υφιστάμενης σύμβασης [ΑΠ 907/1998, Δημοσίευση ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ], όπως εν προκειμένω. Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που απέρριψε σιγή το εν λόγω αγωγικό αίτημα, ως ουσία αβάσιμο, ορθώς κατ' αποτέλεσμα έκρινε. Επομένως, και εφόσον συμπληρωθεί η ελλείπουσα αιτιολογία της εκκαλούμενης από τις αιτιολογίες της παρούσας [άρθρο 534 ΚΠολΔ] πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, ο περί του αντιθέτου δεύτερος λόγος έφεσης.

Περαιτέρω, με το άρθρο του από ειδικού συμφωνητικού που συνήφθη μεταξύ των διαδίκων-συμβαλλομένων μερών ορίζεται ότι «Amendment to Contract The Company may terminate your employment for any reason other than for cause, giving you three months notice in writing. If you decide to resign, you will give the Company three months notice in writing». Η δε μετάφραση είναι η εξής «Η εταιρία έχει δικαίωμα να καταγγείλει τη σύμβαση εργασίας για οποιονδήποτε λόγο και χωρίς αιτία δίδοντάς σου γραπτή προειδοποίηση τριών μηνών. Αν αποφασίσεις να παραιτηθείς θα δώσεις στην εταιρία γραπτή προειδοποίηση με προθεσμία τριών μηνών». Στην προκειμένη περίπτωση η ενάγουσα, ισχυρίζεται ότι η εναγόμενη παραβίασε τον όρο του προαναφερθέντος ιδιωτικού συμφωνητικού. Ότι, επομένως, γεννάται

υποχρέωση της εναγόμενης για την αποκατάσταση κάθε ζημίας, που υπέστη αυτή και ότι η αποζημίωση, κατ' ελάχιστον, ανέρχεται στο ύψος των αποδοχών που θα κατέβαλε επί τρεις μήνες η εναγόμενη, αν είχε τηρηθεί η ως άνω συμβατική υποχρέωση. Ωστόσο, η μη τήρηση του όρου αυτού ουδόλως συνδέεται με κάποια έννομη συνέπεια [ούτε άλλωστε και αποδείχθηκε οποιαδήποτε ζημία της ενάγουσας από τη μη τήρησή του] και, επομένως, το αγωγικό αίτημα για καταβολή αποζημίωσης λόγω μη τήρησής του, τυγχάνει ουσία αβάσιμο. Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, επομένως, που έκρινε τα ίδια και απέρριψε το εν λόγω αγωγικό αίτημα, ως ουσία αβάσιμο, δεν έσφαλε κατά την εφαρμογή του νόμου και κατά την εκτίμηση των αποδείξεων. Ως εκ τούτου, ο περί του αντιθέτου τρίτος λόγος έφεσης κρίνεται απορριπτέος ως αβάσιμος.

Τέλος η ενάγουσα, ισχυρίστηκε, με την ένδικη αγωγή της, ότι ένεκα του γεγονότος ότι η καταγγελία της σύμβασης εργασίας της, έλαβε χώρα χωρίς την ύπαρξη σπουδαίου λόγου, ότι είναι καταχρηστική, διότι οφείλεται σε αναληθείς ισχυρισμούς, σε παράνομες μεθοδεύσεις αλλά και σε λόγους εμπάθειας της εναγόμενης, προς το πρόσωπό της, η οποία, μάλιστα, παραβίασε τον νόμο περί προστασίας περί προσωπικών δεδομένων σε βάρος της, προσβλήθηκε η προσωπικότητά της, υπό τις ειδικότερες εκφάνσεις της επαγγελματικής της υπόληψης, της φήμης της και του επαγγελματικού της κύρους, και δικαιούται χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη. Πλην, όμως, από το αποδεικτικό υλικό, που ετέθη στην κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, δεν προέκυψε παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του οργάνου της εναγόμενης, κατά την άσκηση του δικαιώματος καταγγελίας της σύμβασής της, προσβλητική της προσωπικότητάς της. Ειδικότερα, η λύση της σύμβασης εργασίας της ενάγουσας, δεν αποδείχθηκε ότι ήταν καταχρηστική και δη ότι οφειλόταν σε λόγους εμπάθειας της εναγόμενης, προς το πρόσωπό της, σε αναληθείς ισχυρισμούς και σε παράνομες μεθοδεύσεις της, διότι η εναγόμενη προέβη στην απομάκρυνση της ενάγουσας από τη θέση που κατείχε και κατήγγειλε τη σύμβασή της, με σκοπό την προάσπιση του εταιρικού και επιχειρηματικού της συμφέροντος. Και τούτο διότι, με τη με αριθμό οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε επί

σχετικής αγωγής της εδώ εναγόμενης κατά της εδώ ενάγουσας, αναγνωρίστηκε η υποχρέωση της τελευταίας να της καταβάλλει το ποσό των ευρώ, λόγω αδικοπραξίας, την οποία τέλεσε κατά την άσκηση των καθηκόντων της, ως Διευθύνουσα Σύμβουλος. Επίσης, υποχρεώθηκε να καταβάλλει στην εναγόμενη για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης το ποσό των ευρώ. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι, κατά τον χρόνο ανάληψης των καθηκόντων της, ως Διευθύνουσας Συμβούλου, η ενάγουσα έλαβε από την εναγόμενη, μεταξύ άλλων συσκευών και ένα κινητό τηλέφωνο, έναν φορητό υπολογιστή, αλλά και έναν εξωτερικό σκληρό δίσκο. Οι συσκευές αυτές, ως εταιρικές, αποτελούν πάγια περιουσιακά στοιχεία της εναγόμενης και περιέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και εμπιστευτικά αρχεία. Η αποθήκευση δε, στις συσκευές αυτές προσωπικών αρχείων απαγορεύεται αυστηρά. Στην προκειμένη περίπτωση, κατά την ημέρα λύσης της σύμβασης της ενάγουσας, το αρμόδιο όργανο της εναγόμενης, ζήτησε και έλαβε από την ενάγουσα, τις προαναφερόμενες συσκευές, στον σκληρό δε δίσκο η τελευταία είχε καταχωρήσει αν και απαγορεύεται προσωπικά της αρχεία. Επομένως, τα προσωπικά αυτά αρχεία της ενάγουσας ανήκουν στην εναγόμενη εταιρία και ως εκ τούτου η τελευταία δεν παραβίασε τη νομοθεσία περί προστασίας προσωπικών δεδομένων της ενάγουσας, παρά τα όσα αντίθετα ισχυρίζεται η τελευταία. Συνεπώς, το αγωγικό κονδύλιο, που αφορά τη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, ποσού ευρώ κρίνεται απορριπτέο ως ουσία αβάσιμο. Το Πρωτοβάθμιο, επομένως, Δικαστήριο, το οποίο έκρινε τα ίδια και απέρριψε το εν λόγω αγωγικό αίτημα, ως ουσία αβάσιμο έστω και με ελλιπή εν μέρει αιτιολογία, που συμπληρώνεται από τις αιτιολογίες της παρούσας, [άρθρο 534 ΚΠολΔ], ορθώς τον νόμο εφάρμοσε και ερμήνευσε και τις αποδείξεις εκτίμησε και ως εκ τούτου ο περί του αντιθέτου τέταρτος λόγος έφεσης, κρίνεται απορριπτέος ως βάσιμος. Κατόπιν τούτων και εφόσον δεν υπάρχουν άλλοι λόγοι έφεσης, προς έρευνα, πρέπει η ένδικη έφεση να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμη και να συμψηφιστούν τα δικαστικά έξοδα, μεταξύ των διαδίκων στο σύνολό τους για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, λόγω του ότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν στην

προκειμένη περίπτωση ήταν ιδιαίτερος δυσχερής [άρθρα 179 και 183 του ΚΠολΔ],

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και απορρίπτει κατ' ουσίαν την από έφεση.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων στο σύνολό τους για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα την 12.01.2021 και σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΝΜΜΑΤΕΑΣ

